

ČTVERO TOČ

ČASOPIS SLEZSKÉHO GYMNÁZIA

ZÁŘÍ - ŘÍJEN 2020

ČÍSLO 52

OBSAH

3

O LIDECH KTERÍ...
Jiří Menzel

4

HUDBA
Lord Huron

6

BEDEKR
Burčák

AKTUALITA
Adaptační kurz 2020

8

RECENZE
Action Man

9

ŽIVOTNÍ STYL
Trendy

Jak na zdravá záda

11

ZAJÍMAVOST
Nová bohyně

Jiří Menzel

Jiří Menzel je jeden z nejslavnějších českých režisérů, který se narodil v Praze v roce 1938 jako syn spisovatele a scenáristy Josefa Menzela. Vystudoval obor filmové režie na pražské FAMU pod vedením Otakara Vávry.

V roce 1966 zaznamenal obrovský úspěch se svým prvním celovečerním filmem „Ostre sledované vlaky“, podle předlohy Bohumila Hrabala. Za tento film získal v roce 1967 nejprestižnější ocenění na světě „Oscar“, jež uděluje americká Akademie filmového umění a věd, a to v kategorii nejlepší zahraniční film. Další z jeho filmů „Vesničko má středisková“ byl na cenu Oscar nominován v roce 1985.

Film „Skřiváci na nit“ skončil v trezoru pro svou kritiku komunismu a diváci ho mohli zhlédnout až po listopadu 1989. Hlavní roli ve filmu ztvárnil neopakovatelným způsobem Václav Neckář.

Menzelovo-hrabalovské filmy jako „Postřižiny“ nebo „Slavnosti sněženek“ patří spolu s těmi, na kterých spolupracoval se Zdeňkem Svěrákem (Na samotě u lesa, Báječní muži s klikou či Vesničko má středisková), k tomu nejlepšímu, co česká kinematografie nabízí.

Získal ohlas nejen na domácí půdě, ale i v zahraničí pro schopnost vyprávět o prostých lidech, z nichž někteří podléhají v nerovném zápase s násilím, byrokracií, totalitní zvláštností, a druzí zase vítězí svou osobitostí, až bizarní originalitou, kterou obohacují život kolem sebe.

Poslední velký úspěch Menzel zaznamenal v roce 1994 na mezinárodním filmovém festivalu v Benátkách s filmem „Život a neobyčejná dobrodružství vojáka Ivana Čonkina“, který byl natočen podle románu ruského spisovatele Vladimíra Vojnoviče.

Kromě režisérské práce se Jiří Menzel také věnoval divadelní režii, scenáristice, či dokonce herecké profesi. Jeho projev byl založen na nedramatické a civilní dikci a gestu bez ztráty klaunství a komediantství (Penzion pro svobodné, Rozmarné léto).

Pan režisér patří spolu s Milošem Formanem, Věrou Chytilovou, Ivanem Passerem a Jiřím Němcem k hlavním osobnostem generace filmových režisérů, která do československého filmu vstoupila v polovině 60. let a dodnes za svou tvorbu sklízí úspěchy nejen doma, ale i v zahraničí.

Jiří Menzel bohužel v listopadu 2017 podstoupil náročnou operaci, protože měl velké zdravotní problémy kvůli infekci mozku. Dne 5. září 2020 ve věku 82 let navždy opustil naši filmovou scénu, která na něj nikdy nezapomene.

Kateřina Mališková

The night we met - Lord Huron

Každý známe ten pocit, při kterém vnímáme určitý stupeň bolesti. Někoho naprosto pohltní a dusí ho a dusí. A člověk má jenom dvě možnosti, buď se s tím srovná a půjde dál, nebo se bude stále trápit, dokud se neutopí ve vlnách vlastních myšlenek.

Nic na tomhle světě netrvá a nebude trvat věčně. A nejvíce se to týká vztahů, které jsou impulzivní, nevypočitatelné, ale přesto tak krásné. Vyhledáváme něco, co nám z nějaké části vždy ublíží. Stejně se zvedneme a jdeme to hledat znovu.

Potom se tu objeví jedno malé záludné „ale“, které vše obrátí vzhůru nohama. Člověk na to nebyl připravený, ale přišlo to, neměl to v plánu, ale ono se to stalo. Jedna jediná osoba. Chceme jí dát všechno, až jí dáme i naše srdce, které jsme doposud nikomu v tak velkém množství nedali. Potom čekáme, jak s ním bude naloženo. Prožíváme krásné, tajemné ticho před bouří. A když jsme v tom až po uši, bum. Konec. Bolest. Trápení. Přijde to nečekaně, nedokážeme se na to připravit. Jako když vám spoluhráč podrazí nohy a zdrhne. Z ničeho nic musíme jít zase naší cestou sami.

Jedna z věcí, které pomáhají snad při jakémkoli pocitu, je hudba. A při tomhle obzvláště. Hledáme naše osudy v textech. Ztotožňujeme se s autory, s postavami, s myšlenkami. Posloucháme, brečíme a máme zlost na všechno a na všechny.

Písnička „The night we met“ od Lord Huron se přesně hodí pro tyto chvíle, kdy venku je tma, prší a nám není zrovna dvakrát nejlépe. Nádherný text plný něžných citů, krásné ladné tóny a tři a půl minuty naprostého uvolnění.

„I had all and then most of you“

„Some and now none of you“

Měl jsem všechno a potom většinu tebe
Trochu a teď nic z tebe

Nikoho přece nejde ztratit ze dne na den. Jde to postupně. Pomalu o něj přicházíme, aniž bychom si to uvědomovali. A když už z něj nemáme nic, teprve nám to dojde

„Take me back to the night we met“

Vezmi mě zpět do noci, kdy jsme se potkali

Určitě si někteří z vás řekli, že by rádi vrátili čas. Aby něco změnili, jinak se zachovali nebo našli skrytou podstatu. Při skončení čehokoli je tohle první, co se vám dostane do hlavy a hlodá. Co kdybych to udělal tak či onak? Rádi byste to prožili znovu a lépe... mnohem lépe.

„I don't know what I'm supposed to do“

Nevím, co mám dělat

To nikdy. Nikdy si nemůžeme být jistí tím, co děláme. Musíme pouze věřit, že to, co uděláme, bude pro nás dobré.

„Haunted by the ghost of you“

Jsem pronásledován tvým duchem

Přesně tak. Vidíme a slyšíme ho všude. Není chvíle, kdy by nepřekážel v naší hlavě. Je v posteli, v kuchyni, ve městě, prostě neexistuje místo zapomnění. Je to jako břemeno, které taháme s sebou. Náš osobní temný stín, kterého se nejde zbavit.

Lord Huron

„Oh, take me back to the night we met“

Vezmi mě zpět do noci, kdy jsme se
potkali

Prosím.

„When the night was full of terrors
And your eyes were filled with tears
When you had not touched me yet“

Když byla noc plná děsu
A tvoje oči byly naplněny slzami
Když si se mě ještě nedotkl

Po nějakou dobu každodenní káva. Hořká.
Taková ta, co vám nechutná a vlastně nevíte, proč ji
pijete, ale děláte to, nejde to jinak. Když ji se
znechuceným výrazem dopijete, uvědomíte si, že jste si
tam mohli dát cukr nebo mléko. Ale je pozdě. Stejně by to
nebylo ono.

„Oh, take me back to the night we met“

Vezmi mě zpět do noci, kdy jsme se
potkali

Věci se ale dějí z určitého důvodu. Věřím v to.
Osud chtěl, a proto bude. Důležité je taky uvědomění, že
dvakrát zažít to stejné není to stejné. Není dobré se vracet
do minulosti. Musíme jít dál. Pokračovat kupředu a už se
nikdy neohlížet.

Burčák – pití konce léta

Burčák, aneb „mléko starců“, je v České republice velice oblíbený. Jedná se o částečně zkvašený mošt z vinné révy, který vzniká jako meziprodukt při výrobě vína, a obsah alkoholu bývá okolo 1–7 %. Jak a kdy ho pít? Kde jsou nejlepší burčákové slavnosti? A co je vlastně rajčatový burčák?

Jak poznat kvalitní burčák:

1. Barva

Jako vždy je vzhled nejlepším ukazatelem kvality. Burčák by měl být na první pohled světlý a jen lehce zakalený. Pravý moravský burčák z bílých hroznů má mít až sytou zlatavou barvu. Rozhodně ne hnědou! Nahnědlá barva totiž svědčí o tom, že zmiňovaný nápoj je starý nebo vyrobený z plesnivého ovoce, či dokonce naředěný jablečným moštem. A naopak – až průhledný burčák bývá obvykle ředěný vodou. Také ale můžete potkat červený burčák z modrých hroznů. Ten je docela vzácností a jeho kvalita je zaručena.

2. Vůně

Kvalita vůně je také velmi důležitá. Správný burčák má být cítit po svěžích drcených hroznech a neměl by se objevit tón plísní nebo hniloby.

3. Konzistence a chuť

Do správného burčáku prostě patří malé částičky či drobné usazeniny. Bublínky oxidu uhličitého, které se v něm nacházejí, by měly být správně nejen vidět, ale i slyšet, dodávají totiž nápoji pravou, jemně perlivou chuť. Sladkost se pak odvíjí od fáze kvašení nápoje. Postupem času se totiž snižuje obsah cukru a zvyšuje procento alkoholu. Avšak každá fáze má své příznivce. Někdo to rád sladké a jiný zase více alkoholové.

Kdy se za ním vydat?

Podle českého vinařského zákona se pod názvem burčák smí prodávat jen nápoj vyrobený z letošních hroznů vinné révy, a to od 1. srpna do 30. listopadu. První ochutnávky burčáku nás však většinou zastihnou až okolo 30. srpna, neboť rané odrůdy révy se u nás obvykle začínají sbírat kolem 20. srpna. Proto se u nás říká: „Jaro, léto, burčák, zima.“

Nejlepší burčákové slavnosti

Ty nejlepší burčákové slavnosti se konají v Hustopečích u Brna. Každoročně přilákají i přes 20 tisíc návštěvníků. Tato akce je spjata s vinařskou historií města, soutěžemi a ochutnávkami nejen burčáku, ale i vína. Třídenní slavnost zaujme nejen průvodem rytířů a stánky s tradičními středověkými řemesly, ale i exkluzivní ohňovou show či hudebním doprovodem.

Rajčatový burčák? Cože?

Pokud jste o něm ještě neslyšeli, nejste jediní. Tuto neobyčejnou zajímavost můžete ochutnat v Břeclavi jako součást nabídky na Slavnosti rajčat. Takzvaný „rajčák“ je novinka vyrobená v odšťavňovači, která zaujala svojí originalitou a návštěvníky pozitivně překvapila lahodnou chutí.

Tak neváhejte a udělejte si víkend plný ochutnávání.

Eva Plačková

Vzpomínka na adaptační kurz 2020

Letos poprvé se adaptační kurz pro prváky odehrával za zdi naší školy. Jak ale probíhala 2. září 2020 upravená verze jejich seznamování za koronavirových podmínek? Za dveřmi jednotlivých tříd byly skupiny 30 mladých lidí skoro celý den spolu, hráli hry se jmény a poznávali se. Byly jim zadány úkoly, jako třeba vymyslet ve skupinkách reklamu na SGO a natočit ji na video, vytipovat dotazník o třídních učitelích nebo třeba jen tak chodit a zjišťovat různé informace o nových spolužácích.

Někteří prváci byli sice smutní, že je nečekal žádný boj o přežití jako klasický každoroční třídní pobyt v Mokřinkách, ale i to, že zůstali ve škole, mělo svá pozitiva – například v podobě pizzy. Naplnila se i určitá očekávání, např. dozvědět se, jak vůbec funguje střední školy, do jakých projektů je možné se zapojit nebo kdo na SGO učí. Někteří žáci 1. ročníku se konečně trochu rozmluvili a zbavili se ostychu před ostatními. Třídy si vytvořily vlastní kodexy – jak to bude s jejich dodržováním, se uvidí později. Mnozí se přiznali, že je pro ně obtížné pamatovat si tak rychle všechna jména, ale postupem dne padla i tato obtíž. Většina kladně ocenila práci kolegy z vyššího ročníku, který asistoval třídnímu učitelovi a učitelovi, který kurz vedl. Zajímavé bylo, co všechno se v průběhu akce žáci dozvěděli nejen o sobě samých, ale především o svém třídním – vazby v užším školním kolektivu se tak staly pevnějšími a stabilnějšími. Třídní (tento rok jen samé ženy) slíbily podporu a pomoc, což žáci při přechodu ze základní školy jistě ocení.

Dá se říct, že se naši prváci sice nestihli poznat tak, jak by to zvládli za normálních okolností, ale aspoň si rychleji zvykli na školní prostředí. A přece jen jim na to, aby se poznali, zbývají ještě další čtyři roky.

Tereza Víchová

Action Man

Slezské divadlo letos poprvé uvedlo taneční show Action Man. Netradiční baletní představení s akčním dějem se odehrává v americkém Brooklynu 80. let, kdy se v USA ve velké míře rozmohla zločinecká činnost, obchod s drogami, zbraněmi či ženami.

Tématem Action Mana je – jak jinak – boj dobra a zla – v tomto případě tedy válka policie s gangem. V tanečních číslech se odehrává příběh plný napětí a bojových scén, ale nechybí ani láska.

Za sebe bych chtěla toto představení velmi doporučit. Není jako klasický balet, kterému většina mladých nerozumí a nebaví je. Děj je jasný, srozumitelný a divák se do něj snadno ponoří. Nutno poznamenat, že taky není tak zdoluhavý jako některá baletní představení, celá hra trvá jen hodinu a půl.

Tanci jako takovému moc nerozumím, ale i já dokážu ocenit náročnost všemožných salt a piruet, které taneční soubor nadšeně předváděl.

Choreograf Martin Tomsa, uznávaný a oceňovaný tanečník a pedagog, vytvořil současné originální baletní dílo, kterým dozajista osloví i mladou generaci. Tak neváhejte a podpořte svou návštěvou naše divadlo, odnesete si nezapomenutelný divácký zážitek.

Tatiana Burdová

Trendy

TIKTOK

Když v roce 2019 vstala tato aplikace „z mrtvých“, mnoho z nás si muselo udělat ve svých diářích tlustou čáru. Na této velmi návykové aplikaci dokáže člověk strávit až několik hodin denně. Je zde totiž k dispozici nespočet zábavných videí, které může nahrát kdokoli, kdo si tuto appku stáhne. A to je to, co ji dělá tak výjimečnou – rychlé a osobní spojení mladých i přes miliony kilometrů. Já osobně tuto aplikaci rozhodně stahovat nedoporučuji, tedy pokud nechcete na displeji nascrollovat několik kilometrů.

CURTAIN BANGS

Letošní podzimní trend, který strhl mnoho mladých slečen z celého světa. A já se nám ani nedivím, karanténa se totiž podepsala na každém z nás. Chut' experimentovat se svými vlasy vzrostla, a proto se znovuzrodil účes zvaný curtain bangs. Jde o ofinu, která vám po stranách krásně orámuje obličej. Tento styl, původně populární hlavně v 70. letech, se dnes vrací bleskovou rychlostí a nemůžeme si stěžovat, vypadá totiž skvěle!

PLETENÉ ROUŠKY

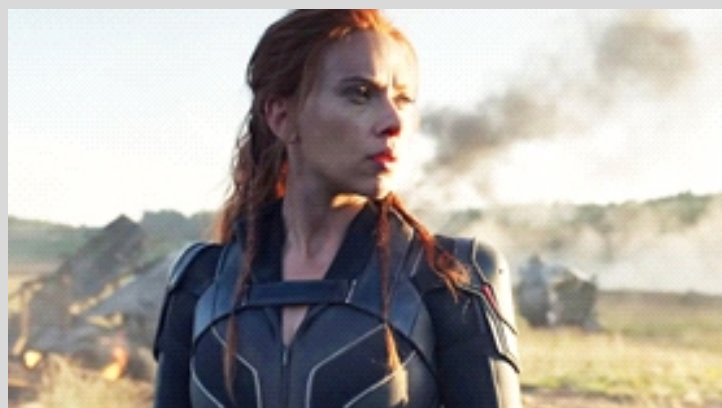
S tímto paradoxem jsem se poprvé setkala ve facebookové skupině, na které si lidé z celého Česka radí, jak vylákat nejrůznější aspekty pandemie. Netuším, zda má rouška pletená z vlny (která vás tedy mimochodem 100% před žádným virem neochrání) sloužit jako módní doplněk, nebo zda se jedná o pouhý vtip. Tak i tak, vezměte si na sebe pletenou roušku a středem pozornosti budete jak pro viry, tak i pro vaše spolucestující v MHD.

BLACK WIDOW

Pokud jste věrným fanouškem světa Marvelu, určitě vám neuniklo, že se chystá do kin dlouho očekávaný film se Scarlett Johanssonovou – Black Widow. Máme pro vás ale smutnou zprávu, jeho promítání se bohužel odkládá až na rok 2021. Důvodem je koronavirová situace v USA, která má za následek časté zavírání kin. A protože zde je návštěvnost marvelovek největší, premiéra se odsouvá pro celý svět. Na kvalitu se ale vyplatí čekat a nepochybujeme, že to platí i pro tento trhák!

Eliška Janečková

Jak na zdravá záda

V dnešní době lidé čím dál více sedí. Ať už za počítačem v kanceláři, ve školní lavici nebo třeba doma u televize. Naše páteř tak zažívá stres, který pro ni není zdravý, protože člověk je od pradávna zvyklý být v pohybu. Naši předci by bez pohybu nepřežili. Museli si obstarávat potravu nebo se chránit před okolním nebezpečím.

Dnes je tomu ale trochu jinak. Mnohá povolání jsou sedavá, lidé jezdí většinou autem a místo večerní procházky si raději sednou k televizi. Samozřejmě tato tvrzení neplatí pro všechny.

Sezení ovšem není jedinou příčinou nepříjemné bolesti v zádech. Někdy za ni může například nesprávné držení těla, nošení těžkých tašek a batohů a velmi často se taky stává, že nás záda pobolívají ze stresu. Z toho, že něco musíme, nemáme nebo nestíháme, zkrátka že nás něco „tíží“.

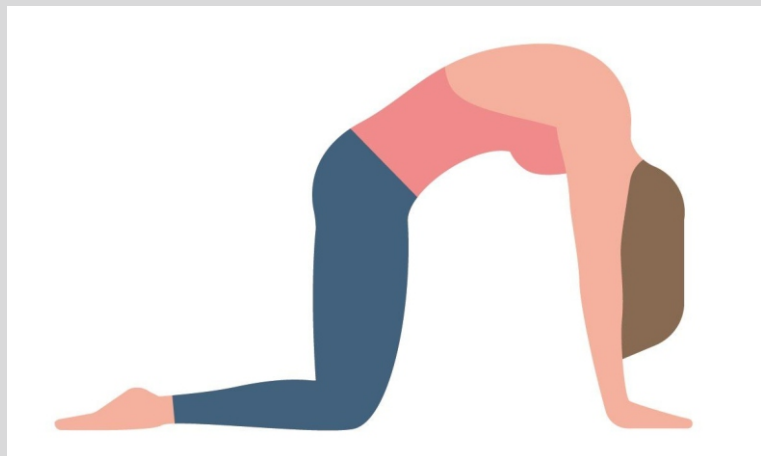
Snad každý už takový pocit bolesti někdy zažil. Dokáže opravdu zkazit den. Níže je sepsáno pár tipů a cviků, jak předejít tomuto nepříjemnému problému nebo jak ho odstranit.

- Snažit se chodit vzpřímeně, se zpevněným středem těla.
- Nenosit těžké tašky přes jedno rameno, popř. střídát strany nošení.
- Správně se oblékat podle teploty – prevence před záněty a prochlazením.
- Správně sedět, vzpřímeně s nohama před sebou.
- Pravidelně se protahovat během delšího sezení – procházka, uvolnění zad,...
- Dostatečně se hýbat ve volném čase.
- Snažit se předejít stresu, udržovat si dobrou náladu.

Pár cviků na okamžité uvolnění:

KOČIČÍ HŘBET

Začínáme v kleku, opřeme si dlaně o zem tak, aby nám ramena nešla přes dlaně. S výdechem co nejvíce vyhrbíme záda, volně prodýcháme a opět s výdechem prohne záda, hlavu mírně zakloníme a podíváme se nahoru.

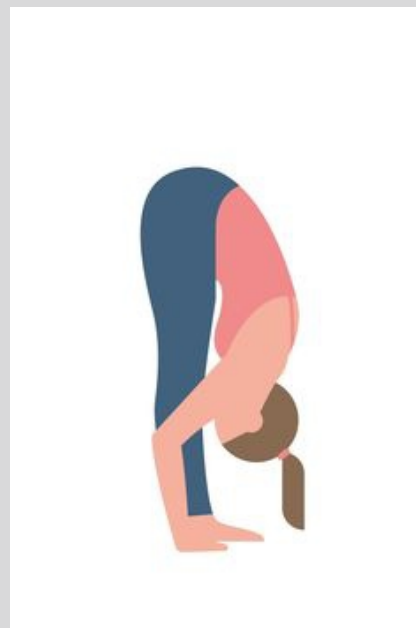
POZICE DÍTĚTE

Sedneme si na paty na měkčím podkladu, s výdechem pokládáme ruce co nejdál na zem před sebe, čelo opřeme o podklad a snažíme se volně prodýchat a uvolnit bolestivé partie.

HLUBOKÝ PŘEDKLON

Začínáme ve stoje, s nádechem zvedneme ruce co nejvýše nad hlavu. S výdechem a pokrčenými koleny se předkláníme směrem k zemi a snažíme se dotknout země. Opět se snažíme volně prodýchat.

Barbora Schindlerová

Nová bohyně Corona Devi nebo Corona Mai

V Indii byla vyvolána nová bohyně, aby zdejší obyvatele ochránila před Covidem-19. Na západním pobřeží Bengálska v Indii se lidé začali modlit k této bohyni Corony. Musí být chválena zvláštním rituálem tzv. „Corona Devi Puja“. Tento jednohodinový rituál, prováděný vždy mezi 8. a 9. hodinou, je založen na pálení kadidla a květech. Ženy zpívají mantry a nabízejí bohyni ovoce, zeleninu, a za to Corona Devi pošle vítr, který očistí lidská těla. „Vítr přichází a ničí virus,“ říkají ženy. Tato bohyně však nemá skutečnou podobu. Může se jednat o vítr, slunce, nebo dokonce i vodu.

Eva Plačková

**Pod záštitou paní učitelky Magdy Hrstkové časopis
vytvářejí:
Eva Plačková, Tatiana Burdová, Kateřina Mališková,
Barbora Schindlerová, Eliška Janečková, Tereza Víchová
& Dominik Prokš**